

ĐURĐEVAC

In memoriam Mati Lešćanu

U župnoj crkvi svetog Jurja mučenika u Đurđevcu na drugi dan župne trodnevnice, u četvrtak 21. travnja, spomenuta je 80. obljetnica rođenja i 25. obljetnica smrti Mate Lešćana večernjim događanjem nazvanim *In memoriam Mato Lešćan*. Taj iznimno značajan događaj za Đurđevac, ali i crkvenu glazbu općenito organizirali su Župa svetog Jurja mučenika Đurđevac i Institut »Ars musica«.

Večer je započela svečanim misnim slavljem u 19 sati, koju je predvodio cijenjeni profesor, *regens chorus* zagrebačke katedrale i dugogodišnji predstojnik Instituta za crkvenu glazbu »Albe Vidaković« na Katoličkome bogoslovnom fakultetu mr. Miroslav Martinjak. Za vrijeme homilije okupljeno mnoštvo vjernika podsjetio je na život na po cijelom svijetu štovana sv. Jurja, na njegovu veličinu i predanost Bogu.

Na svečanome misnom slavlju pjevale su se isključivo skladbe Mate Lešćana, koje je pjevanjem podržao *Mješoviti zbor Župe svetog Jurja mučenika i Muški vokalni sastav »Sveti Juraj«*, uz orguljsku pratnju diplomirane crkvene glazbenice i magistrice glazbene pedagogije Ivane Matkov.

Po završetku euharistijskog slavlja održano je stručno predavanje o istaknutom skladatelju, muzikologu, orguljašu i glazbenom pedagogu Mati Lešćanu te koncert na kojem su se izvodile njegove skladbe.

U prvom predavanju, pod naslovom *Život i djelo Mate Lešćana* profesor Martinjak je upoznao slušatelje s osobom koja se krije iza imena Mate Lešćan, stavivši naglasak na njegovu glazbenu profinjenost i profesionalnost. Nadalje se osvrnuo na glazbenu ostavštinu Mate Lešćana, koja je ispunjena neumornim i znalačkim radom na području crkvene glazbe, glazbene pedagogije, skladanja te muzikološkoga i etnomuzikološkog istraživanja. Pri kraju govora Miroslav martinjak se prisjetio svojih nekoliko susreta sa skladateljem te zaključio: »Mato Lešćan je doista bio jedna važna osoba u povijesti hrvatske glazbe, a naročito u liturgijskoj, sakralnoj glazbi. Zračio je glazbom. Bio je njome ispunjen i znao ju je prenijeti na druge.«

Druge predavanje održao je cijenjeni profesor i crkveni glazbenik Andro Čalo, koji je u iscrpnom i emotivnom predavanju govorio o Lešćanovom glazbeničkom profilu. Naglasio je tako da je jedan od najboljih znanstvenih radova Mate Lešćana usporedba njemačkih i hrvatskih popijevaka. Lešćan je, kao vrstan poznavatelj hrvatske

crkvene pučke popijevke, ali i vrlo blizak njemačkoj crkvenoj popijevci, pronašao njihove zajedničke crte, budući da je niz godina živio u Njemačkoj. Proučavajući te kulture iznio je dokaze o pripadnosti naše crkvene glazbe europskoj glazbenoj baštini, koja svoje podrijetlo vuče iz srednjovjekovne himnologije. Profesor Čalo je također istaknuo da je Lešćan »u velikom omjeru koristio motive iz hrvatske tradicije, koju je toliko volio«.

Izlaganje je završio iznijevši nekoliko detalja iz svog rada o Mati Lešćanu i pozivom na suradnju upućenu svima koji bi na bilo kakav način mogli pridonijeti inicijativi sakupljanja i upotpunjavanja Lešćanova opusa.

Vjernici su uz predavanja imali prigodu čuti Lešćanovu najpoznatiju intradu i koral *Pjevaj, hvale Magdaleno*, napisanu za orgulje, koju je izvela Ivana Mat-

kov. Muški vokalni sastav »Sveti Juraj« otpjevao je nekoliko manje poznatih Lešćanovih skladbi, koje su oduševile okupljene vjernike. Tenor Mario Matkov izveo je skladbu *Ave Maria* za solo tenor i orgulje, uz orguljsku pratnju Ivane Matkov. Događanje se zaključilo otpjevним psalmom *Hvali, dušo moja*, koji je predvodio Mješoviti zbor Župe svetog Jurja, a okupljeni vjernici

sa zanosom i ponosom pjevali. Ta večer bila je tek uvertira za stručni skup koji će se održati na blagdan sv. Cecilije u u Đurđevcu, upravo s temom o Mati Lešćanu. Tako je Đurđevac, uz veće gradove Lijepe Naše, jedan od središta sakralne glazbe, jer se može dići Matom Lešćanom i plodom njegova neumorna i iscrpna rada.

Marijan Kovačić

ZAGREB

Pashalne slike Anđelka Igreca

Jubilarne, dvadeset i pete svečanosti *Pasiomska baština* ove su godine postale bogatije za oratorijsko glazbeno djelo *Pashalne slike* Anđelka Igreca, zamišljeno kao korizmeni koncert Zagrebačke filharmonije i izvedeno 22. ožujka 2016. godine.

Zagrebačka filharmonija, Akademski zbor »Ivan Goran Kovačić«, Djevojački zbor »Zvjezdice«, solisti Dubravka Šeparović Mušović, mezosopran, Dejan Maksimiljan Vrbančić, tenor, Pavao Mašić, orgulje, pod dirigentskim vodstvom Vladimira Kranjčevića, izveli su u prepunoj Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog djelo složena glazbenog sloga i slojevite strukture.

U hrvatskoj glazbi oskudan je broj oratorijskih partitura. Od Splićanina Julija Bajamontija, koji je 1770. g. skladao *Prijenos sv. Dujma*, pa do dvadesetoga stoljeća, na prste se mogu izbrojati oratorijska vokalno-instrumentalna djela većeg opsega, posebice duhovnog

sadržaja. Ne zaboravimo da su nekoliko godina prije Bajamontijeva rođenja već praizvedeni Händelovi oratoriji Izrael u Egiptu i Mesija. Dakle neko značajnije glazbeno uporište autor nije imao u oratorijskoj glazbenoj tradiciji autohtone produkcije.

Ova iznimna, opsežna partitura, premijerno izvedena u sklopu 37. Varaždinskih baroknih večeri u katedrali Uznesenja BDM u Varaždinu, u povodu 10. obljetnice uspostave Varaždinske biskupije, iznenaduje time što je u cijelosti, s idejno-ga, konceptualnog, ali i ostvarajnog aspekta isključivo osnovljena na svoga autora, dakle – originalna.

Središnja uporišna dimenzija oratorija jest misterij pashe i sve silnice djela ogledaju se kroz pashalnu tekstovnu i glazbenu poetiku. Prema tome djelo je tako zamišljeno i u skladu s tim imenovano. Glazbeno-tekstovne slike koje se redaju bez kronološkoga povijesnog slijeda, autor vješto isprepliće, premješta, slobodno, sinestetski ih spaja, fuzionira, stavljući ih u posve nove odnose, isključivo radi dubljega sadržajnog značenja. Oratorij je stoga opsegom formalno i sadržajno mnogo širi od samog fenomena pasije.

Struktura je četverodijelna: Muka, Žrtva, Zahvalna gozba i Euharistija naroda, uz Prolog i Epilog.